

Î N C H E I E R E

03 martie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul Valeriu Doagă

Judecătorii

Iuliana Oprea, Dumitru Mardari

examinînd chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Valentin Dogotari, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Valentin Dogotari împotriva Ministerului Transporturilor și Infrastructurii Drumurilor cu privire la repunerea în termen, contestarea actelor administrative, restabilire în funcție și încasarea salariului pentru absența forțată de la muncă, împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 28 octombrie 2015,

c o n s t a t ă :

La data de 02 iulie 2014, Valentin Dogotari a depus cerere de chemare în judecată împotriva Ministerului Transporturilor și Infrastructurii Drumurilor cu privire la repunerea în termen, contestarea actelor administrative, restabilire în funcție și încasarea salariului pentru absența forțată de la muncă.

În motivarea acțiunii reclamantul a menționat că, la data de 23 septembrie 2010, a fost numit prin concurs în funcția de șef al Serviciului Transport Aerian, conform art. 28 alin. (1) lit. a) și 30 din Legea nr. 158-XVI din 04 iulie 2008 cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public.

Susține că, în urma reorganizării Ministerului Transporturilor și Infrastructurii Drumurilor și a concursului desfășurat, prin ordinul nr. 50-4 din 24 octombrie 2012 a fost numit în funcția de șef al Direcției Transport Aerian, deoarece avea studiile necesare în domeniu.

Afirmă că, în perioada activității sale la Ministerul Transporturilor și Infrastructurii Drumurilor, și-a perfecționat în mod continuu abilitățile și pregătirea profesională, urmînd diverse cursuri de instruire și perfecționare.

Relevă că, în rezultatul evaluării anuale a performanțelor profesionale ale funcționarului public, în privința sa a fost întocmită fișa de evaluare, prezentată la 10 februarie 2014, conform căreia i-a fost acordat calificativul „nesatisfăcător”, întrucît după părerea evaluatorului, el nu are cunoștințele necesare în sectorul care activează, fiind responsabil de organizarea necorespunzătoare a Direcției Transport Aerian.

Mai relevă că, nefiind de acord cu conținutul fișei de evaluare, atît cu calificativul de evaluare, cît și cu procedura de evaluare desfășurată, la data de 18 februarie 2014, el a depus o contestație, care, după părerea sa, nu a fost examinată

în fond de Grupul de contestare, adică nu au fost examinate motivele de contestare prin raportare la criteriile și comentariile stabilite în fișa de evaluare, precum și corectitudinea evaluării sale în detaliu, pe fiecare obiectiv în parte.

Menționează că, el s-a expus în acest sens, în mod special, la ședința de lucru a Grupului de contestare din 19 februarie 2014, însă acest fapt nu s-a consemnat în procesul-verbal nr. 1 din 19 februarie 2014.

Susține că, prin ordinul pîrîtului nr. 15-p din 21 februarie 2014 cu privire la rezultatele examinării contestației depuse de către Valentin Dogotari privind dezacordul cu calificativul de evaluare a performanțelor profesionale i-a fost acordat calificativul „nesatisfăcător” pentru perioada evaluată 01 ianuarie 2013 – 31 decembrie 2013.

Afirmă că, ulterior, prin ordinul pîrîtului nr. 16-p din 21 februarie 2014 el a fost destituit din funcția de șef al Direcției Transport Aerian pentru incompetență profesională stabilită în urma obținerii calificativului „nesatisfăcător” la evaluarea anuală a performanțelor profesionale ale funcționarului public.

Consideră că, ordinul pîrîtului enunțat este ilegal, deoarece nu conține nici o normă juridică din Codul muncii, în temeiul căreia el a fost destituit din funcție.

Invocă faptul că, la data de 10 martie 2014, el s-a adresat la Ministerul Transporturilor și Infrastructurii Drumurilor cu cerere prealabilă, însă prin răspunsul pîrîtului nr. 06-01-20/63 din 24 martie 2014 aceasta a fost respinsă.

Solicită repunerea în termen, deoarece la data de 23 aprilie 2014, el a depus cererea de chemare în judecată în Judecătoria Florești, care prin încheierea din 25 aprilie 2014, menținută prin decizia Curții de Apel Bălți din 20 iunie 2014, a restituit cererea de chemare în judecată, fiind informat să se adreseze în Judecătoria Buiucani mun. Chișinău, anularea fișei de evaluare individuală a șefului Direcției Transport Aerian din 10 februarie 2014, a procesului-verbal al ședinței grupului de contestare nr. 1 din 19 februarie 2014 și a ordinelor pîrîtului nr. 15-p și nr. 16-p din 21 februarie 2014, restabilirea sa în funcția de șef al Direcției Transport Aerian și încasarea salariului pentru absența forțată de la muncă.

Prin hotărîrea Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 03 aprilie 2015 s-a respins cererea înaintată de Valentin Dogotari cu privire la repunerea în termenul de prescripție ca neîntemeiată și s-a respins acțiunea ca fiind depusă cu încălcarea termenului de prescripție.

Prima instanță și-a motivat concluzia prin faptul că, reclamantul este funcționar public și, prin urmare, acesta urma să se adreseze nemijlocit instanței de contencios administrativ în termen de 30 de zile de la data comunicării actului administrativ, iar careva motive întemeiate, care ar justifica repunerea în termen a reclamantului, nu au fost stabilite de instanța de judecată.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 28 octombrie 2015 s-a respins apelul declarat de Valentin Dogotari și s-a menținut hotărîrea primei instanțe.

La data de 24 decembrie 2015, Valentin Dogotari a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitînd admiterea recursului, casarea integrală a deciziei instanței de apel și hotărîrii primei instanțe și emiterea unei noi hotărîri cu privire la admiterea acțiunii, precum și constatarea încălcării termenului legal și rezonabil al examinării cererii de chemare în judecată.

În motivarea recursului a invocat că, instanțele judecătorești au interpretat eronat legea și au apreciat greșit probele prezentate.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

(2) Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

(3) Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;
- c) în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;
- d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;
- e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;
- f) hotărîrea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

(4) Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

(5) Temeiurile prevăzute la alin.(3) se iau în considerare de către instanță din oficiu și în toate cazurile.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care:

- a) recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4);
- b) recursul este depus cu omiterea termenului de declarare prevăzut la art.434;
- c) persoana care a înaintat recursul nu este în drept să-l declare;
- d) recursul se depune în mod repetat după ce a fost examinat.

În conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărîrii sau a deciziei integrale. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul a fost depus în termen, or, din materialele pricinii rezultă că decizia instanței de apel a fost emisă la data de 28 octombrie 2015, iar cererea de recurs a fost depusă de recurent la data de 24 decembrie 2015 (vol. II, f. d. 1).

De asemenea, completul consideră că, recursul declarat de Valentin Dogotari nu se încadrează în temeiurile prevăzute la normele de drept citate.

Argumentele invocate în recurs precum că, instanțele judecătorești au interpretat eronat legea și au apreciat greșit probele prezentate nu pot fi reținute, deoarece nu reflectă încălcările concrete ale normelor de drept material admise de instanțele judecătorești la soluționarea pricinii. Completul Colegiului notează că, instanțele de judecată se bucură de o marjă de apreciere a mijloacelor de probă, ultimele neavând o forță juridică prestabilită, iar la adoptarea hotărârii judecătorești, acestea urmează a fi apreciate în baza principiului întimei convingeri și liberei aprecieri a probelor.

Astfel, instanța de recurs notează că, Valentin Dogotari nu a invocat nici un argument în vederea ilegalității deciziei instanței de apel.

În acest sens, completul reamintește prin prisma jurisprudenței CEDO, fosta Comisie a arătat că „... art. 6 parag. 1 al Convenției, nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes.” (*cauza Rebait și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25.02.1995, nr.26561/1995*)

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție concluzionează că, din conținutul cererii de recurs nu rezultă existența unuia din temeiurile legale de declarare a recursului.

Din considerentele menționate și având în vedere faptul că, instanța de apel a examinat pricina sub toate aspectele, a verificat și a apreciat corect probele prezentate, iar argumentele invocate în recurs nu se încadrează în temeiurile prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Valentin Dogotari ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. 432, art. 433, art. 440 din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul declarat de Valentin Dogotari se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Iuliana Oprea

Dumitru Mardari